

”Acoperă deficitul – zero discriminare”

Stigma și discriminarea vin din necunoaștere.

HIV/SIDA poate afecta pe oricine, tânăr sau vârstnic, sărac sau bogat, femeie sau bărbat, căci nu are vârstă, sex sau statut social. Dacă EA nu face diferența, de ce să o facem noi?

HIV/SIDA nu te întreabă dacă ești pregătit, nu caută momentul potrivit, nu îți pasă de ce planuri ai. Dacă EA nu așteaptă, de ce să o facem noi?

HIV/SIDA te face să te simți singur, labil, izolat, destramă familii, distruge cariere, ruinează vise, omoară speranțe. Dacă EA ne atacă, de ce să nu ne unim?

De ce stigmatizăm? Stigma nu e un leac, e doar un mod prin care cel ce nu cunoaște își exprimă teama, nesiguranța, dubiile și incertitudinea, căci crede că prin astfel de acțiuni – se apără. Prin prejudecăți, atitudine negativă, repulsie etc., stigmatizării deteriorează marcat nu numai calitatea vieții celor infectați cu HIV/SIDA (și așa suficient alterată), dar și pe a lor proprie, fiind ulterior erodați din interior de remușcări și reproșuri. Ei nu conștientizează că adevărata protecție vine din informare – o persoană informată fiind pe jumătate protejată. Anume acesta este pilonul fundamental al unei societăți echitabile – informarea. Cu ea trebuie să începem – din grădinițe, școli, licee, instituții superioare de învățământ, până la locul de muncă. La fiecare din aceste etape, să dezvoltăm în copiii noștri capacitatea de a fi curioși, de a citi, de a studia, de a-și actualiza continuu cunoștințele și de a înțelege că printre persoanele HIV infectate sunt personalități dornice de viață, ambițioase, talentate, oameni cu perspectivă și cu planuri de viitor.

De ce discriminăm? Discriminarea, nu mai are ca unic factor ponderal necunoașterea, ea reprezintă o formă mai avansată de evoluție a stigmei. Refuzul acceptării la un post de lucru, pe baza certificatului medical ce sună ca o sentință, denigrarea publică a imaginii, abuzul, maltratarea etc. includ în sine încălcarea drepturilor omului, a unor norme etice, sociale și legislative. Discriminării nu trebuie să renunțe la acțiunile lor din teama de a fi penalizați, dar din înțelegerea gravității faptelor lor, or discriminarea poate avea loc la diferite niveluri: începând cu populația generală și până la nivelul guvernării statale, ce include legislația țării, referitoare la drepturile și protecția persoanelor HIV-infectate.

Infecția HIV nedagnosticată la timp, e un ucigaș latent. Anume stigma și, ulterior, discriminarea impune oamenilor frica de a se adresa la medic, pentru o investigație de rutină, apoi spaima de a împărtăși familiei rezultatul obținut, iar ulterior teroarea expunerii sociale. Pacienții cu HIV luptă nu doar cu infecția HIV propriu-zisă, dar și cu ”aura” sumbră psihologică ce o înconjoară.

Vă imaginați câte obstacole am putea depăși doar prin reprofilarea acestei gândiri negativiste în una constructivă? Includerea în câmpul muncii a fiecărei persoane HIV-infectate, va duce la creșterea statutului economic, atât personal, cât și al țării. Formarea noilor familii ar deveni nu doar posibilă, ci și încurajată prin monitorizarea medicală

continuă și a tratamentul antiretroviral. Anularea anxietății prezentării la medic va fi soldată cu depistarea precoce a infecției HIV, cu profilaxia complicațiilor și mărirea calității și speranței la viață. Integrarea socială deplină, cu lipsa lacunelor de încredere și stimularea capacității creative va permite societății să se focalizeze pe o cale de dezvoltare prosperă, atât din punct de vedere medico-social, cât și economic și legislativ.

Nu putem lupta cu stigma și discriminarea numai prin vorbe, acțiunile sunt cheia, dar totul începe de la curaj. Curajul de a spune START predării respectului și înțelegerii – de către profesori, a toleranței – de către liderii religioși, START detronării miturilor legate de căile de transmitere a infecției, START condamnării prejudiciilor – de către mass-media și asigurării informaționale a populației de către guvernare.

HIV/SIDA azi are nevoie mai mult de educație, decât de tratament. N-o lăsa să te amagească, fii informat.

*Daniela Catereniuc,
studentă anul VI, gr.1610
Facultatea de Medicină nr. 1*